

With Humble Pranams
To
Sri U.Ve. Mukkur Lakshmi Narasimhachariyar Swamy

Taittirīya-Saṃhitā

Edited by Vijayaraghavan Bashyam

Book 1, Chapter 7

कृष्ण यजुर्वेदीया तैत्तिरीय संहिता,

प्रथमं काण्डम्, सप्तमः प्रपाठकः

याजमान ब्राह्मणम्

[[1-7-1]]

इडानुमन्त्रणमन्त्रब्राह्मणम्॥ प्रजापतिर्त्रिष्ठिः।

[[1-7-1-1]]

पाकयज्ञं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप तिष्ठन्त इडा खलु वै पाकयज्ञः

स्यैषा ऽन्तरा प्रयाजानूयाजान्यजमानस्य लोके ऽवहिता। तामा हि यमाणामभि मन्त्रयेत्

सुरूपवर्षवर्णं एहीति पशवो वा इडा पशुनेवोप ह्यते। यज्ञं वै देवा अदुहन्यज्ञो ऽसुराः अदुहृत्

ते ऽसुरा यज्ञदुग्धाः पराऽभवन्यो वै यज्ञस्य दोहं विद्वान्॥

[[1-7-1-2]]

यज्ञते ऽप्यन्यं यजमानं दुहे। सा मै सुत्याऽशीरस्य यज्ञस्य भूयादित्याहैष वै यज्ञस्य दोहः

तेनैवैनं दुहे। प्रत्ता वै गौदुर्हि प्रत्तेडा यजमानाय दुह एते वा इडायै स्तना इडोपहृतेति वायुर्वत्सो। यर्हि होतेडामुपहृयेत्

तर्हि यजमानो होतारमीक्षमाणो वायुम् मनसा ध्यायेत्॥

[[1-7-1-3]]

मात्रे वत्समुपावसृजति। सर्वैण वै यज्ञेन देवाः सुवर्गं लोकमायन्

पाकयज्ञेन मनुरश्राम्यत्सेडा मनुमुपावर्तत तां देवासुरा व्यहयन्त प्रतीचीं देवाः पराचीं असुरास्सा देवानुपावर्तत पशवो

वै तदेवा नवृणत पशवो ऽसुरानजहुः। यं कामयैतापशुः स्यादिति पराचीं तस्येडामुप ह्येतापशुरेव भवति

यम्॥

[[1-7-1-4]]

कामयैत पशुमान्तस्यादिति प्रतीचीं तस्येडामुप ह्येत पशुमानेव भवति। ब्रह्मवादिनौ वदन्ति

स त्वा इडां उप ह्येत य इडां उपहृयाऽत्मानमिडायामुप ह्येतेति। सा नः प्रिया

सुप्रतीर्तिर्मधोनीत्याहेडामेवोपहृयाऽत्मानमिडायामुप ह्यते। व्यस्तमिव वा एतद्यज्ञस्य यदिडां सामि प्राशन्ति॥

[[1-7-1-5]]

सामि मार्जयन्त एतत् प्रति वा असुराणां यज्ञो व्यच्छिद्यत्

ब्रह्मणा देवाः समदधुर्। बृहस्पतिस्तनुतामिमं न इत्याह ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैव यज्ञः सं देधाति। विच्छिन्नं यज्ञः समिमं देधात्वित्याह

संतत्यैव। विश्वे देवा इह मादयन्तामित्याह संतत्यैव यज्ञं देवेभ्यो ऽनु दिशति। यां वै॥

[[1-7-1-6]]

यज्ञे दक्षिणां ददाति तामस्य पश्वावो ऽनु सं क्रामन्ति

स एष ईंजानोऽपशुर्भावुको यजमानेन खलु वै तत्कार्यमित्याहुर्यथा देवत्रा दृत्तं कुर्वीताऽत्मन् पशून् रमयेतेति। ब्रह्म पिन्वस्वेत्याह

यज्ञो वै ब्रह्मो यज्ञमेव तन्महत्यथौ देवत्रैव दृत्तं कुरुत आत्मन् पशून् रमयते। ददतो मे

[[1-7-1-7]]

मा क्षायीत्याहाक्षितिमेवोपैति। कुर्वतो मे मोप दसदित्याह

भूमानमेवोपैति॥

[[1-7-2]]

सङ्श्रव-स्तुमित्रयोः प्रश्नोत्तराभ्यामिडप्रशंसनम्॥ प्रजापतिर्ब्रह्मिः।

[[1-7-2-1]]

सङ्श्रवा ह सौवर्चनस्तुमिद्भूमौपौदितिमुवाच

यत्सत्त्विणाऽ होताऽभूः कामिडामुपाहुर्था इति

तामुपाहु इति होवाच या प्राणेन देवान्दधार व्यानेन मनुष्यानपानेन पितृनिति

छिनत्ति सा न छिनत्तीः इति

छिनत्तीति होवाच

शरीरं वा अस्यै तदुपाहुर्था इति होवाच

गौर्वै॥

[[1-7-2-2]]

अस्यै शरीरम्।

गां वाव तौ तत्पर्यवदताम्।

या यज्ञे दीयते सा प्राणेन देवान् दाधार यया मनुष्या जीवन्ति सा व्यानेन मनुष्यान्यां पितृभ्यो घन्ति साऽपानेन पितृन् य एवं वेद पशुमान् भवति।

अथ वै तामुपाहु इति होवाच या प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्यभवतीति।

अन्नं वा अस्यै तत्॥

[[1-7-2-3]]

उपाहुर्था इति होवाच।

ओषधयो वा अस्या अन्नम्

ओषधयो वै प्रजाः प्रभवन्तीः प्रत्या भवन्ति
य एवं वेदान्नादो भवति।

अथ वै तामुपाह इति होवाच या प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णातीति
प्रतिष्ठां वा अस्यै तदुपाहथा इति होवाच।

इयं वा अस्यै प्रतिष्ठा ॥

[[1-7-2-4]]

इयं वै प्रजाः पराभवन्तीरनुगृह्णाति प्रत्याभवन्तीर्गृह्णाति
य एवं वेद प्रत्येव तिष्ठति।

अथ वै तामुपाह इति होवाच यस्यै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पिबन्तीति
छिनक्ति सा न छिनतीः इति
न छिनतीति होवाच प्रत्येव तु जनयतीति।

एष वा इडामुपाहथा इति

[[1-7-2-5]]

होवाच

वृष्टिर्वा इडा

वृष्ट्यै वै निक्रमणे घृतं प्रजाः संजीवन्तीः पिबन्ति
य एवं वेद प्रैव जायते ऽन्नादो भवति ॥

[[1-7-3]]

अन्वहार्यः ॥ प्रजापतिर्ऋषिः ।

[[1-7-3-1]]

परोऽक्षं वा अन्ये देवा इज्यन्ते प्रत्यक्षमन्ये
यद्यजते य एव देवाः परोक्षमिज्यन्ते तानेव तद्यजति
यदन्वाहार्यमाहरत्येते वै देवाः प्रत्यक्षं यद्वाह्यणास्तानेव तेन प्रीणाति।
अथो दक्षिणौवास्यैषा।

अथो यज्ञस्यैव छिद्रमपि दधाति

यद्वै यज्ञस्य कूरं यद्विलिङ्गं तदन्वाहार्येण ॥

[[1-7-3-2]]

अन्वहरति

तदन्वाहार्यस्यान्वाहार्यत्वम्।

देवदूता वा एते यद्यत्विजः ।

यदन्वाहार्यमाहरति देवदूतानेव प्रीणाति

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिश्चत्

स रिरच्चानौ ऽमन्यत्

स एतमन्वाहार्यमभक्तमपश्यत्

तमात्मन्नधत्

स वा एष प्राजापत्यो यदन्वाहार्यः ।

यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आहियते साक्षादेव प्रजापतिमृग्नोति ।

अपरिमितो निरुप्यः ।

अपरिमितः प्रजापतिः ।

प्रजापतेः ॥

[[1-7-3-3]]

आस्यै

देवा वै यद्यज्ञे ऽकुर्वत् तदसुरा अकुवत्

ते देवा एतं प्राजापत्यमन्वाहार्यमपश्यन्

तमन्वाहरन्त्

ततौ देवा अभवन् पराऽसुराः ।

यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आहियते भवत्यात्मना पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति

यज्ञेन वा इष्टी पकेन पूर्ती

यस्यैवं विदुषोऽन्वाहार्य आहियते स त्वेष्टापूर्ती

प्रजापतेभाग्नोऽसि ॥

[[1-7-3-4]]

इत्याह

प्रजापतिमेव भागधेयेन समर्धयति ।

ऊर्जस्वान् परस्वानित्याह ।

ऊर्जमेवास्मिन् पर्यो दधाति

प्राणापानौ मे पाहि समानव्यानौ मे पाहीत्याह ।

आशिषमेवैतामा शास्ते ।

अक्षितोऽस्याक्षित्यै त्वा मा मै क्षेषा अमुत्रामुष्मिल्लोक इत्याह

क्षीयते वा अमुष्मिल्लोके ऽन्नम्

इतः प्रदानऽहं द्युमुष्मिल्लोके प्रजा उपजीवन्ति

यदेवमभिमृशत्यक्षितमेवैनद्रमयति नास्यामुष्मिल्लोके ऽन्नं क्षीयते ॥

[[1-7-4]]

शोषाहुतीनामनुमन्त्रणमन्त्रव्याख्यानम् ॥ प्रजापतिर्वृष्णिः ।

[[1-7-4-1]]

बर्हिषोऽहं देवयज्यया प्रजावान् भूयासमित्याह

बर्हिषो वै प्रजापतिः प्रजा असृजत्

तेनैव प्रजाः सृजते

नराशःसस्याहं देवयज्यया पशुमान्भूयासमित्याह

नराशःसेन वै प्रजापतिः पशूनसृजत्

तेनैव पशून्तसृजते ।

अग्नेः स्विष्टकृतोऽहं देवयज्ययाऽऽयुष्मान् यज्ञेन प्रतिष्ठां गर्मेयमित्याह ।

आयुरेवाऽऽत्मन् धत्ते प्रति यज्ञेन तिष्ठति

दर्शपूर्णमासयौः ॥

[[1-7-4-2]]

वै देवा उज्जितिमनूदजयन् दर्शपूर्णमासाभ्यामसुरानपानुदन्त् ।

अग्नेरहमुज्जितिमनूजेषमित्याह

दर्शपूर्णमासयौरेव देवतानां यजमान् उज्जितिमनूजयति दर्शपूर्णमासाभ्यां भ्रातृव्यानप नुदते

वाजवतीभ्यां व्यूहुति ।

अन्नं वै वाजः ।

अन्नमेवाव रुन्द्वे

द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै

यो वै यज्ञस्य द्वौ दोहौ विद्वान् यजत उभयतः ॥

[[1-7-4-3]]

एव यज्ञं दुहे पुरस्ता चोपरिष्ठाच्चैष वा अन्यो यज्ञस्य दोहे इडायामन्यः ।

यहिं होता यजमानस्य नाम गृहीयात् तहिं ब्रूयात् ।

एमा अग्मन्नशिषो दोहकामा इति

सङ्स्तुता एव देवता दुहे।

अथौ उभयते एव यज्ञं दुहे पुरस्ताचोपरिष्ठाच
रोहितेन त्वाऽग्निर्देवताज्ञमयत्वित्याह।

एते वै देवाधाः ॥

[[1-7-4-4]]

यजमानः प्रस्तरः ।

यदेतैः प्रस्तुरं प्रहरति देवाश्वैरव यजमानः सुवर्गं लोकं गमयति

वितै मुञ्चामि रशना वि रश्मीनित्याह।

एष वा अग्नेविमोक्स

तेनैवैनं वि मुञ्चति

विष्णौः शंयोरहं देवयज्यया यज्ञेन प्रतिष्ठां गमयुमित्याह

यज्ञो वै विष्णुर्यज्ञ एवान्ततः प्रति तिष्ठति

सोमस्याहं देवयज्यया सुरेताः ॥

[[1-7-4-5]]

रेतो धिषीयेत्याह

सोमो वै रेतोधास्तेनैव रेत आत्मन् धत्ते

त्वष्टुरहं देवयज्यया पशूनाः रूपं पुषेयुमित्याह

त्वष्टा वै पशूनाम् मिथुनानाः रूपकृत्

तेनैव पशूनाः रूपमात्मन् धत्ते

देवानां पत्नीरग्निर्गृहपतिर्यज्ञस्य मिथुनं तयोरहं देवयज्यया मिथुनेन प्र भूयासुमित्याह।

एतस्माद्वै मिथुनात् प्रजापतिर्मिथुनेन ॥

[[1-7-4-6]]

प्राजायत

तस्मादेव यजमानो मिथुनेन प्र जायते

वेदां इसि वित्तिरसि विदेयेत्याह

वेदेन वै देवा असुराणां वित्तं वेद्यमविन्दन्त

तद्वदस्य वेदत्वम्।

यद्यज्ञातुव्यस्याभिघ्यायेत् तस्य नाम गृहीयात्

तदेवास्य सर्वं वृक्षे

घृतवन्तं कुलायिनः रायस्पोषः सहस्रिणं वेदो ददातु वाजिनमित्याह

प्र सहस्रं पशूनामोति।

आस्य प्रजायाव्वाजी जायते य एवं वेद॥

[[1-7-5]]

आप्यायनादिमन्त्रव्याख्यानम्॥ प्रजापतिर्त्रिष्ठिः

[[1-7-5-1]]

ध्रुवां वै रिच्यमानां यज्ञोऽनुरिच्यते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजाः।

ध्रुवामप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजाः।

आ प्यायतां ध्रुवा घृतेनेत्याह

ध्रुवामेवाऽप्याययति

तामप्यायमानां यज्ञोऽन्वा प्यायते यज्ञं यजमानो यजमानं प्रजाः

प्रजापतेर्विभान्नाम लोकस्तस्मिःस्त्वा दधामि सुह यजमानेन॥

इति

[[1-7-5-2]]

आह।

अयं वै प्रजापतेर्विभान्नाम लोकः

तस्मिन्नेवैन दधाति सुह यजमानेन

रिच्यत इव वा एतद्यजते

यद्यजमानभागं प्राश्नात्यात्मानमेव प्रीणाति।

एतावान्वै यज्ञो यावान्यजमानभागः।

यज्ञो यजमानः।

यद्यजमान भागं प्राश्नाति यज्ञ एव यज्ञं प्रति छापयति।

एतद्वै सूयवसः सोदकं यद्विहिंश्चाऽपश्च।

एतत्॥

[[1-7-5-3]]

यजमानस्याऽयतनं यद्वेदिः।

यत्पूर्णपात्रमन्तर्वेदिनिनयति स्व एवाऽयतने सूयवसः सोदकं कुरुते

सदसि सन्मै भूया इत्याह।

आपो वै यज्ञः।

आपो इमृतम्।

यज्ञमेवामृतम् तमन् धत्ते

सर्वाणि वै भूतानि ब्रतमुपयन्तमनूपं यन्ति

प्राच्यान्दिशा देवा ऋत्विजो मार्जयन्तामित्याह।

एष वै दर्शपूर्णम् सयोरवभृथः ॥

[[1-7-5-4]]

यान्येवैनं भूतानि ब्रतमुपयन्तमनूपयन्ति तैरेव सुहावंभृथमवैति

विष्णुमुखा वै देवाश्छन्दोभिरिमाँलोकाननपज्यमभ्यजयन्

यद्विष्णुक्रमान्कमते विष्णुरेव भूत्वा यजमानः।

छन्दोभिरिमाँलोकाननपज्यमभि जयति

विष्णोः क्रमौ इस्यभिमातिहेत्याह

गायत्री वै पृथिवी त्रैषुभमन्तरिक्षं जागती द्यौरानुषुभीर्दिशः।

छन्दोभिरेवेमाँलोकान् यथापूर्वमभि जयति ॥

[[1-7-6]]

उपस्थानादिमन्त्रव्याख्यानम्॥ प्रजापतिर्त्रिष्ठिः

[[1-7-6-1]]

अगन्म् सुवः सुवर्गन्मेत्याह सुवर्गमेव लोकमेति

सुंदरस्ते मा छित्सि यत्ते तपस्तस्मै ते माऽऽ वृक्षीत्याह

यथायजुरेवैतत्

सुभूरसि श्रेष्ठौ रश्मीनामायुर्धा अस्यायुर्मे धेहीत्याह।

आशिषमेवैतामा शास्ते प्र वा एषोऽस्माँलोकाच्यवते यः ॥

[[1-7-6-2]]

विष्णुक्रमान् क्रमते सुवर्गाय हि लोकाय विष्णुक्रमाः क्रम्यन्तै

ब्रह्मवादिनो वदन्ति

स त्वै विष्णुक्रमान्कमेत् य इमाँलोकान्त्रातृव्यस्य सुंविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहेदिति।

एष वा अस्य लोकस्य प्रत्यवरोहो यदाह्।

इदमहममुं भ्रातृव्यमाभ्यो दिग्भ्योऽस्यै दिव इति।

इमानेव लोकान् भ्रातृव्यस्य सुंविद्य पुनरिमं लोकं प्रत्यवरोहति

सम्॥

[[1-7-6-3]]

ज्योतिषाऽभूमित्याह्।

अस्मिन्नेव लोके प्रति तिष्ठति।

ऐन्द्रीमावृत्तमन्वावर्त इत्याह्।

असौ वा आदित्य इन्द्रस्तस्यैवाऽवृत्तमनु पर्यावर्तते

दक्षिणा पर्यावर्तते स्वमेव वीर्यमनु पर्यावर्तते तस्मादक्षिणोऽधीं आत्मनो वीर्यावत्तुरोऽथो आदित्यस्यैवाऽवृत्तमनु पर्यावर्तते

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह्।

आशिषम्॥

[[1-7-6-4]]

एवैतामा शास्ते

समिद्धे अग्ने मे दीदिहि समेद्धा ते अग्ने दीद्यासुमित्याह

यथायजुरेवैतत्।

वसुमान् यज्ञो वसीयान् भूयासुमित्याह्।

आशिषमेवैतामा शास्ते

बहु वै गार्हपत्यस्यान्ते मिश्रमिव चर्यत आग्निपावमानीभ्यां गार्हपत्यमुप तिष्ठते पुनात्येवाग्निं पुनीत आत्मानं द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै।

अग्ने गृहपत इत्याह॥

[[1-7-6-5]]

यथायजुरेवैतच्छतः हिमा इत्याह शतं त्वा हेमन्तानिन्धिषीयेति वावैतदाह

पुत्रस्य नाम गृहात्यन्नादमेवैन करोति

तामाशिषमा शास्ते तन्तवे ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रोऽजातः स्यात्तेजस्येवास्य ब्रह्मवर्चसी पुत्रो जायते

तामाशिषमा शास्ते ऽमुष्मै ज्योतिष्मतीमिति ब्रूयाद्यस्य पुत्रः॥

[[1-7-6-6]]

जातः स्यात्तेज एवास्मिन्ब्रह्मवर्चसं दंघाति

यो वै यज्ञं प्रयुज्य न विमुच्यत्यप्रतिष्ठानो वै स भवति

कस्त्वा युनक्ति स त्वा वि मुच्यत्वित्याह प्रजापतिर्वैकः प्रजापतिनैवैन युनक्ति प्रजापतिना वि मुच्यति प्रतिष्ठित्यै।

ईश्वरं वै व्रतमविसृष्टं प्रदहोऽग्नै व्रतपते व्रतमचारिषमित्याह व्रतमेव॥

[[1-7-6-7]]

वि सृजते शान्त्या अप्रदाहाय

पराङ्गाव यज्ञा एति न नि वर्तते पुनर्यो वै यज्ञस्य पुनरालम्भं विद्वान् यजते तमभि नि वर्तते
यज्ञो बभूव स आ बभूवेत्याहैष वै यज्ञस्य पुनरालम्भस्तेनैवैनं पुनरा लभते।
अनवरुद्धा वा एतस्य विराज्य आहिताभिः सन्नसमः पशवः खलु वै ब्राह्मणस्य सभा।
इष्वा प्राङ्गुत्कम्य ब्रूयाद्वोमाऽ अग्ने इविमा ३ अश्वी यज्ञा इत्यव सभाऽ रुन्दे प्र सहस्रं पशूनाभोत्याइस्य प्रजायाँ वाजी
जायते ॥

[[1-7-7]]

वाजपेयाध्यर्यवे रथ संस्काराः ॥ सोमऋषिः

[[1-7-7-1]]

देव सवितः प्र सुव यज्ञं प्र सुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो गन्धर्वः

केतपूः केत नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति नः ।

इन्द्रस्य वज्रो इसि वार्त्त्वस्त्वयाऽयं वृत्रं वध्यात्।

वाजस्य नु प्रसुवे मातरं महीमदितिं नाम वचसा करामहे।

यस्यामिदं विश्वं भुवनमाविवेश तस्यान्नो देवः सविता धर्मं साविषत्।

अप्सु ॥

[[1-7-7-2]]

अन्तरमृतमप्सु भैजमपामुत प्रशस्तिष्वधा भवथ वाजिनः ॥

वायुर्वा त्वा मनुर्वा त्वा गन्धर्वाः सप्तविश्वातिः ।

ते अग्ने अश्वमायुञ्जन्ते अस्मिञ्चवमाऽदधुः ॥

अपां नपादाशुहेमन् य ऊर्मिः कुद्वान् प्रतीर्तिर्वाजसातमस्तेनायं वाजऽ सेत्।

विष्णोः क्रमौ इसि विष्णोः क्रान्तमसि विष्णोर्विक्रान्तमसि।

अङ्गौ न्यज्ञावभितो रथं यौ ध्वन्तं वाताग्रमनु संचरन्तौ। दूरेतिरिन्द्रियावान्यतत्रि ते नो इम्यः प्रयः पारयन्तु ॥

[[1-7-8]]

रथधावनम् ॥ सोमऋषिः ।

[[1-7-8-1]]

देवस्याहः सवितुः प्रसुवे वृहस्पतिना वाजजिता वाजं जेषम्।

देवस्याहः सवितुः प्रसुवे वृहस्पतिना वाजजिता वर्षिष्ठं नाकरं रुहेयम्

इन्द्राय

वाचं वदुतेन्द्रं वाजं जापयतेन्द्रो वाजमजयित्।

अश्वाजनि वाजिनि वाजेषु वाजिनीवत्यश्वान्तसमत्सु वाजय।

अवर्वाइसि सप्तिरसि वाज्यसि

वाजिनो वाजं धावत मरुता॑ प्रसु॒वे जयत् वि योजना॑ मिमीध्वमध्वनः स्कन्धीत्॥

[[1-7-8-2]]

काष्ठ॑ गच्छत्

वाजेवाजे ऽवत वाजिनो नो॒ धनैषु॒ विप्रा॑ अमृता॑ ऋतज्ञा॑।

अस्य॑ मध्वः॑ पिबत माद्यध्वं॑ तु॒सा॑ यात्॑ पथिभिर्देव्यानैः॑॥

ते नो॒ अर्वन्तो॑ हवनश्रुतो॑ हवं॑ विश्वे॑ शृणवन्तु॑ वाजिनः॑।

मितद्रवः॑

सहस्रसा॑ मेघसाता॑ सनिष्पवः॑।

महो॑ ये॑ रन्तः॑ समिथेषु॑ जन्मिरे॑ शं॑ नौ॑ भवन्तु॑ वाजिनो॑ हवेषु॑

देवताता॑ मितद्रवः॑ स्वर्काः॑।

जम्भयन्तो॑ ऽहिं॑ वृक्षः॑ रक्षाः॑सि॑ सनैम्य॑स्मद्युयवन्न्॥

[[1-7-8-3]]

अमीवाः॑॥

एष॑ स्य॑ वाजी॑ क्षिपणिं॑ तुरण्यति॑ ग्रीवायाँ॑ बद्धो॑ अपिकक्ष॑ आसनि॑।

क्रतुं॑ दधिक्रा॑ अनु॑ संतर्वीत्वत्॑ पथामङ्गाः॑स्यन्वापनीफणत्॑॥

उत॑ स्मास्य॑ द्रवतस्तुरण्यतः॑ पर्ण॑ न॑ वेरनु॑ वाति॑ प्रगर्धिनः॑।

श्येनस्येव॑ ध्रजतो॑ अङ्गसं॑ परि॑ दधिक्राण्याः॑ सहोर्जा॑ तरित्रतः॑॥

आ॑ मा॑ वाजस्य॑ प्रसुवो॑ जगम्यादा॑ द्यावापृथिवी॑ विश्वशंभू॑।

आ॑ मा॑ गन्तां॑ पितरा॑॥

[[1-7-8-4]]

मातरा॑ चाऽमा॑ सोम॑ अमृतत्वाय॑ गम्यात्॑॥

वाजिनो॑ वाजजितो॑ वाजः॑ सरिष्यन्तो॑ वाजं॑ जेष्यन्तो॑ वृहस्पतैर्भागमव॑ जिघत्॑॥

वाजिनो॑ वाजजितो॑ वाजः॑ ससृवाः॑सो॑ वाजं॑ जिगिवाः॑सो॑ वृहस्पतैर्भागे॑ नि॑ मृङ्गम्॑

इयं॑ वः॑ सा॑ सत्या॑ संधाऽभूद्यामिन्द्रेण॑ समधङ्गम्॑

अजीजिपत॑ वनस्पतय॑ इन्द्रं॑ वाजं॑ वि॑ मुच्यध्वम्॑॥

[[1-7-9]]

यूपारोहणम्॑॥॑ सोमऋषिः॑।

[[1-7-9-1]]

क्षत्रस्योल्वमसि॑ क्षत्रस्य॑ योनिरसि॑

जाय॑ एहि॑ सुवो॑ रोहाव॑ रोहाव॑ हि॑ सुवरहं॑ नावुभयो॑ः॑ सुवो॑ रोक्ष्यामि॑

वाजश्च प्रसुवश्चोपि जश्च क्रतुश्च सुवश्च मूर्धा च व्यश्चियश्चाऽन्त्यायुनश्चान्त्यश्च भौवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च।

आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानः ॥

[[1-7-9-2]]

यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पताऽऽु श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनौ यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन
कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पताऽः।

सुवर्दुवाऽ अग्नमामृता अभूम प्रजापतेः प्रजा अभूम

समहं प्रजया सं मया प्रजा समहः रायस्पोषेण सं मया रायस्पोषः।

अन्नाय त्वाऽन्नाद्याय त्वा वाजाय त्वा वाजजित्यायै त्वा।

अमृतमसि पुष्टिरसि प्रजननमसि ॥

[[1-7-10]]

अन्नहोमाः

[[1-7-10-1]]

वाजस्येमं प्रसुवः सुषुवे अग्ने सोमऽ राजानमोषधीष्वप्सु।

ता अस्मभ्यं मधुमतीर्भवन्तु वयः राष्ट्रे जाग्रियाम पुरोहिताः ॥

वाजस्येदं प्रसुव आ बभूवेमा च विश्वा भुवनानि सर्वतः।

स विराजं पर्यैति प्रजानन् प्रजां पुष्टि वर्धयमानो अस्मे।

वाजस्येमां प्रसुवः शिश्रिये दिवमिमा च विश्वा भुवनानि सप्राट्।

अदित्सन्तं दापयतु प्रजानन् रुयिं ॥

[[1-7-10-2]]

च नः सर्ववीरां नि यच्छतु ॥

अग्ने अच्छा वदेह नः प्रति नः सुमना भव।

प्रणो यच्छ भुवस्पते धनदा असि नस्त्वम्॥

प्र देवाः प्रोत सूनृता प्र वाग्देवी ददातु नः ॥

अर्यमणं वृहस्पतिमिन्द्रं दानाय चोदय।

वाचं विष्णुऽ सरस्वतीः सवितारम्॥

[[1-7-10-3]]

च वाजिनम्॥

सोमऽ राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे।

आदित्यान् विष्णुऽ सूर्यं ब्रह्माण च वृहस्पतिम्।

देवस्य त्वा सवितुः प्रसूर्वे इश्विनोर्बहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याऽ सरस्वत्यै वाचो यन्तुर्यच्चेणाभ्येस्त्वा साम्राज्येनाभि
षिञ्चामीन्द्रस्य बृहस्पतैस्त्वा साम्राज्येनाभि षिञ्चामि ॥

[[1-7-11]]

उज्जितीः ॥ सोमऋषिः ।

[[1-7-11-1]]

अग्निरेकाक्षरेण वाचमुद्जयत् ।

अश्विनौ व्यक्षरेण प्राणापानवुद्जयत्म् ।

विष्णुस्यक्षरेण त्रीलोकानुद्जयत् ।

सोमश्वतुरक्षरेण चतुष्पदः पशूनुद्जयत् ।

पूषा पञ्चाक्षरेण पङ्किमुद्जयत् ।

ध्रुता षडक्षरेण षड्गूरुनुद्जयत् ।

मरुतः सप्ताक्षरेण सप्तपदाऽ शक्रीमुद्जयन् ।

बृहस्पतिरष्टाक्षरेण गायत्रैमुद्जयत् ।

मित्रो नवाक्षरेण त्रिवृत्तुः स्तोममुद्जयत् ॥

[[1-7-11-2]]

वरुणो दशाक्षरेण विराजमुद्जयत् ।

इन्द्र एकादशाक्षरेण त्रिष्टुभमुद्जयत् ।

विश्वे देवा द्वादशाक्षरेण जगतीमुद्जयन् ।

वसवस्यादशाक्षरेण त्रयोदशः स्तोममुद्जयन् ।

रुद्राश्वतुर्दशाक्षरेण चतुर्दशः स्तोममुद्जयन् ।

आदित्याः पञ्चदशाक्षरेण पञ्चदशः स्तोममुद्जयन् ।

अदितिः षोडशाक्षरेण षोडशः स्तोममुद्जयत् ।

प्रजापतिः सप्तदशाक्षरेण सप्तदशः स्तोममुद्जयत् ॥

[[1-7-12]]

अतिग्राह्याः ॥ सोमऋषिः ।

[[1-7-12-1]]

उपयामगृहीतो इसि नृषदं त्वा द्रुषदं भुवनसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा ।

उपयामगृहीतो इसि अप्सुषदं त्वा धृतसदं व्योमसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा ।

उपयामगृहीतो इसि पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदं नाकसदमिन्द्राय जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिरिन्द्राय त्वा ।

ये ग्रहाः पञ्चजनीना येषां तिस्रः परमजाः । दैव्यः कोशाः ॥

[[1-7-12-2]]

समुज्जितः ।

तेषां विशिष्टप्रियाणामिषमूर्जः समग्रभीमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा ।

अपां रसमुद्धयसः सूर्यरश्मिं समाभृतम् ।

अपां रसस्य यो रसस्तं वौ गृह्णाम्युत्तमेष ते योनिरिन्द्राय त्वा ।

अया विष्ठा जनयन् कर्वराणि स हि घृणिरुर्वराय गतुः ।

स प्रत्युदैष्मुणो मध्वो अग्रः स्वायां यत्तुनुवाँ तनूमैरयत ।

उपयामगृहीतो इसि प्रजापतये त्वा जुष्टं गृह्णाम्येष ते योनिः प्रजापतये त्वा ॥

[[1-7-13]]

काम्ययाज्यापुरोऽनुवाक्याः ॥ विश्वेदेवा ऋषयः ॥

[[1-7-13-1]]

अन्वह मासा अन्विद्वन्नान्वन्वोषधीरनु पर्वतासः ।

अन्विन्द्रः रोदसी वावशाने अन्वापौ आजिहत् जायमानम् ॥

अनु ते दायि मह इन्द्रियाय सत्रा ते विश्वमनु वृत्रहत्यै ।

अनु क्षत्रमनु सहौ यजत्रेन्द्र देवेभिरनु ते नृष्ट्यै ।

इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नीमहमश्रवम् ।

न ह्यस्या अपरं चन जरसा ॥

[[1-7-13-2]]

मरते पतिः ॥

नाहमिन्द्राणि रारण सरव्युर्वृषाकपेर्ष्वते ।

यस्येदमप्यहविः प्रियं देवेषु गच्छति ॥

यो जात एव प्रथमो मनस्वान् देवो देवान् क्रतुना पर्यभूषत ।

यस्य शुष्माद्रोदसी अभ्यसेतां नृम्णस्य महा स जनास इन्द्रः ॥

आ तै मह इन्द्रोत्युग्र समन्यवो यत्सुमरन्त सेनाः ।

पताति दिद्युन्नर्यस्य बाहुवोर्मा तै ॥

[[1-7-13-3]]

मनौ विष्वद्रियग्वि चारीत् ॥

मा नौ मर्धीरा भरा दुद्धि तनः प्र दाशुषे दातवे भूरि यत्तै ।

नव्ये देष्णे शस्ते अस्मिन्त उवथे प्र ब्रवाम् वयमिन्द्र स्तुवन्तः ॥

आ तू भर माकिरेतत् परि षाद्विद्मा हि त्वा वसुपतिं वसूनाम् ।

इन्द्र यत्ते माहिनं दत्रुमस्त्युस्मभ्यं तद्वर्यश्च ॥

[[1-7-13-4]]

प्रयन्ति ॥

प्रदातारः हवामह् इन्द्रमा हविषां वयम् ।

उभा हि हस्ता वसुना पृणस्वाऽऽ प्रयच्छ दक्षिणादोत सव्यात् ॥

प्रदाता वज्री वृषभस्तुराषाङ्गुष्ठी राजा वृत्रहा सौमपावा ।

अस्मिन् यज्ञे बृहिष्या निषद्याथा भव यजमानाय शं योः ॥

इन्द्रः सुत्रामा स्ववाः अवौभिः सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः ।

बाधतां द्वेषो अभयं कृणोतु सुवीर्यस्य ॥

[[1-7-13-5]]

पतयः स्याम ॥

तस्य वयः सुमतौ यज्ञियस्यापि भद्रे सौमनसे स्याम ।

स सुत्रामा स्ववाः इन्द्रौ अस्मे आराच्चिद्वेषः सनुतयुयोतु ॥

रेवतीर्नः सधमाद् इन्द्रै सन्तु तुविवाजाः । क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥

प्रो ष्वस्मै पुरोरथमिन्द्राय शूष्मर्चत । अभीके चिदु लोककृत् सज्जे समत्सु वृत्रहा ।

अस्माकं वोधि चोदिता नभन्तामन्युकेषाम् । ज्युका अधि धन्वसु ॥